

сѣща, нито интересува. Жалното е, че и дирекцията за опазване общественото здраве не е обърнала до сега никакво внимание и не е направила нищо по идеята на Кифалова, нито пъкъ е сторила нѣщо за неговата паметъ. Сумитѣ, които Кифаловъ завѣщалъ сж били оставени на хранение въ руската мисия въ Букурещъ и споредъ прѣсмѣтанията на едни, достигнали сж още прѣзъ 1892 год, до сумата 2,600,000 лава. Отъ фонда на Кифалова рускиятъ генераленъ консулъ въ Букурещъ — Хитрово е изразходвалъ за пристройка на едно крило отъ палатата на руското консулство 500000 лева. Споредъ завѣщанието, руското консулство трѣбвало да дава всѣка година отчетъ за състоянието на Кифаловия фондъ, но отъ 1886 г., поради недобритѣ отношения между Русия и България, консулството прѣстанало да дава свѣдѣния. Всичко, каквото българското правителство е могло да вземе отъ тоя фондъ, достига до сумата 187726 лева, а той би билъ значително по-голямъ. Българското правителство трѣбва да изиска да се направи ревизия на Кифаловия фондъ, за да може да се възтаноуи той въ своята цѣлостъ и да се осжществи волята на дарителя.

Своята прѣводна книга Михаилъ Кифаловъ е снабдилъ 1) съ мотото: „мнозина благоразумни челоуѣци жертвуватъ богатството си за просвѣщение и слава на отечеството си, заради това тѣ добиватъ по-голямъ богатство — безсмъртно име“; 2) съ единъ прѣдговоръ, въ който изказва и мнѣнието си за правописа, т. е. че църковно-славянскиятъ езикъ и правописъ трѣбва, както съвѣтвали Венелинъ, Сапуновъ и Огняновичъ, да ни служи за образецъ. Поради това, Кифаловъ не употрѣбя членната форма, а старитѣ падежи. Освѣнъ туй той пише тъмния звукъ ѣ съ ё: помѣремъ (помѣрѣмъ), вѣрви (вѣрви), покѣсно (по-късно), изпѣдиха и пр. Къмъ края на книгата си Кифаловъ прибавилъ една любовна народна пѣсень, хубаво издър-